

jo stemme paa Lister, og det er nu en Gang saadan, at i en Kommune er der saa mangeartede Hensyn at tage, at det er vanskeligt at forene alle Hensyn paa en og samme Liste. Der er personlige Hensyn, lokale Hensyn, og der er f. Eks. Skolekredsinteresser, som der ogsaa skal tages berettiget Hensyn til. Det fører i Praksis med sig, at vi faar et Utal af Smaalister, af Særlistes, og det fører igen til, at mange Stemmer spildes, og at Valgets Resultat ved denne Valgmaade i mange Tilfælde bliver et Slumpetræf. Jeg tror, det er muligt at skabe et bedre Valg-system end det, vi har, saaledes at der bliver Frihed til at stemme paa en enkelt Person i Forbindelse med Regler for en Stemmeoverføring, saaledes at Stemmespild undgaas. Jeg vil henstille til Indenrigsministeren, at denne Tanke bliver overvejet i Ministeriet. Selvfølgelig kan man ikke i en Haandevending gaa hen og gennemføre et nyt Valg-system. Det maa overvejes og undersøges, og derfor beder jeg Ministeren om at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Venstre vil naturligvis ikke modsætte sig en Udvalgsbehandling, men jeg maa desværre sige til den højtærede Ordfører, at jeg ikke kan dele Haabet om, at Lovforslaget bliver gennemført i denne Samling.

Sven: Det foreliggende Lovforslag er jo en gammel Traver. Det er ikke mere end faa Maaneder siden, vi havde Lejlighed til at drøfte det, og jeg finder derfor ikke nogen som helst Anledning til i Enkeltheder at komme ind paa det. Jeg kan ganske henvisse til de Bemærkninger, jeg under Forhandlingen i den ekstraordinære Samling havde den Ære at fremsætte paa mit Partis Vegne. Saafremt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mener i disse Udtalelser at kunne finde Begrundelse for det søde Haab, han nærer om, at mit Parti med Begejstring vil acceptere det foreliggende Lovforslag, maa han være mere nøjsom, end de fleste Medlemmer i dette Ting er.

Til den ærede sidste Taler, der kom ind paa Spørgsmaalet om en Forandring i Valgmaaden ved Kommunalvalgene, skal jeg sige, at det er muligt, at der i de mindre Kommuner, i Sognekommunerne, kunde være Anledning til at foretage en Ændring af Valgmaaden, men for Byernes Vedkommende tror jeg ikke, man vil kunne komme bort fra det nuværende System med Lister. Naar der her i København skal vælges 55 og i adskillige Provinsbyer ogsaa et stort Antal Repræsentanter, er det umuligt at give Vælgerne Lejlighed til at nummerere Listen. For det første vilde Stemmeseddelen

blive uhandeligt, og for det andet vilde det tage saa lang Tid, at et Kommunalvalg vilde være adskillige Dage. Hvis man derfor skal ændre den nuværende Valgmaade, maa det ske derigennem, at man deler Kommunerne efter det Antal Repræsentanter, der skal vælges. Hvorvidt man samtidig skal gaa ind paa en Udvikling af det Listeforbundssystem, som man har ved Valgmandsvalgene, og som man havde tidligere ved Folketingsvalgene, skal jeg ikke komme nærmere ind paa i Øjeblikket. Det er muligt, at der er noget, der taler herfor. Paa den anden Side er der det at sige, at Listeforbundelsen noget bidrager til at indføre det midtpunktflyvende i selve Valget. Det, at der ikke er noget Listeforbund, tvinger Villierne mere sammen, saa at Partier eller Kredse af Vælgere, der i Virkeligheden i det store og hele tænker og mener ens, slutter sig sammen. Men det er jo noget, som man altid kan overveje.

Mads Larsen: Efter vor Opfattelse indeholdes der i det foreliggende Lovforslag adskillige Fremskridt, og navnlig med Hensyn til Opholdsbestemmelsen vil jeg gerne give Tilsagn om mit Partis Støtte til at forkorte Tiden. Vi har ret ofte haft Lejlighed til at udtale os om dette Forhold og har ikke lagt Skjul paa, at vi mener, at den Opholdsbestemmelse, der blev indført ved den kommunale Valglov af 1908, var alt for streng. Ogsaa andre af de foreslaaede Bestemmelser anser vi for at være Forbedringer, og herom tilbyder vi altsaa Villighed til Forhandling i det Udvalg, som bliver nedsat. Hvor langt vi kan naa, er jo saa en anden Sag — efter de Udtalelser, som er fremsatte af den højtærede Indenrigsminister og de ærede Ordførere for de to andre Partier, er der jo ikke Udsigt til, at vi skal naa meget langt. Jeg vil dog sige, at jeg ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Sundbo) haaber, det skal kunne lykkes at naa til Enighed om, at Opholdsbestemmelsen i hvert Fald i nogen Grad maa ændres.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at det var et Demonstrationsforslag, thi ellers var det vel blevet fremsat under den forrige Regering. Jeg forstaar nu ikke rigtig, at det skulde tabe sin Karakter af Demonstrationsforslag — naar man altsaa mener, det har denne Karakter —, fordi det var blevet fremsat den Gang. Det radikale Venstre og Socialdemokraterne havde ganske

Rettelse.

Sp. 1956, L. 16 f. n.: „§ 53“, læs: § 3.